

מסכת נדרים

פרק ח

א. קונם יין שאני טועם היום, אינו אסור אלא עד שתחשך. שבת זו, אסור בכל השבת, ושבת שעברה. חדש זה, אסור בכל החדש, וראש חודש להבא. שנה זו, אסור בכל השנה, וראש השנה לעתיד לבא. שבוע זה, אסור בכל השבוע, ושביעית שעברה. ואם אמר יום אחד, שבת אחת, חדש אחד, שנה אחת, שבוע אחד, אסור מיום ליום:

ב. עד הפסח, אסור עד שיגיע. עד שיהא, אסור עד שיצא. עד לפני הפסח, רבי מאיר אומר, אסור עד שיגיע. רבי יוסי אומר, אסור עד שיצא:

ג. עד הקציר, עד הבציר, עד המסיק, אינו אסור אלא עד שיגיע. זה הכלל, כל שזמנו קבוע ואמר עד שיגיע, אסור עד שיגיע. אומר עד שיהא, אסור עד שיצא. וכל שאין זמנו קבוע, בין אמר עד שיהא, בין אמר עד שיגיע, אינו אסור אלא עד שיגיע:

ד. עד הקיץ, עד שיהא הקיץ, עד שיתחילו העם להכניס
בכלכלות. עד שיעבר הקיץ, עד שיקפלו המקצועות. עד הקציר,
עד שיתחיל העם לקצר, קציר חטין אבל לא קציר שערים. הכל
לפי מקום נדרו, אם הנה בקר, בקר, ואם הנה בבקעה, בבקעה:

ה. עד הגשמים, עד שיהיו הגשמים, עד שתירד רביעה שנה. רבן
שמעון בן גמליאל אומר, עד שיגיע זמנה של רביעה. עד שיפסקו
גשמים, עד שיצא ניסן כלו, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, עד
שיעבר הפסח. קונם יין שאיני טועם השנה, נתעברה השנה, אסור
בה ובעבורה. עד ראש אדר, עד ראש אדר הראשון. עד סוף אדר,
עד סוף אדר הראשון. רבי יהודה אומר, קונם יין שאיני טועם עד
שיהא הפסח, אינו אסור אלא עד ליל הפסח, שלא נתכון זה אלא
עד שעה שדרך בני אדם לשמות יין:

ו. אמר קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום, אינו אסור אלא
עד לילי צום, שלא נתכון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכל
בשר. רבי יוסי בנו אומר, קונם שום שאיני טועם עד שתהא שבת,
אינו אסור אלא עד לילי שבת, שלא נתכון זה אלא עד שעה שדרך
בני אדם לאכל שום:

ז. האומר לחברו קונם שאני נהנה לך אם אין אתה בא ונוטל
לבניך כור אחד של חטין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להפר

אֶת נִדְרוֹ שְׁלֹא עַל פִּי חֶכֶם, וַיֹּאמֶר לוֹ, כָּלוּם אִמְרַת אֱלֹא מִפְּנֵי
כְּבוֹדִי, זֶהוּ כְּבוֹדִי. וְכֵן הָאֹמֵר לַחֲבֵרוֹ קוֹנֵם שְׁאִתָּה נִהְיָה לִי אִם אֵין
אַתָּה בָּא וְנוֹתֵן לְבָנִי כּוֹר אֶחָד שֶׁל חֲטִין וְשִׁתִּי חֲבִיוֹת שֶׁל יֵין, רַבִּי
מֵאִיר אֹמֵר, אֲסוּר עַד שְׁתֵּיתִי. וְחֲכָמִים אֹמְרִים, אַף זֶה יָכוֹל לְהִפָּר
אֶת נִדְרוֹ שְׁלֹא עַל פִּי חֶכֶם, וַיֹּאמֶר לוֹ, הֲרִי אֲנִי כְּאֵלוֹ הַתְּקַבְּלָתִי. הָיוּ
מְסַרְבִּין בּוֹ לְשֵׁאת בֵּת אַחוֹתוֹ וְאָמַר קוֹנֵם שְׁהִיא נִהְיָת לִי לְעוֹלָם,
וְכֵן הַמַּגְרִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְאָמַר קוֹנֵם אִשְׁתִּי נִהְיָת לִי לְעוֹלָם, הֲרִי אֵלוֹ
מִתְּרוֹת לְהִנּוֹת לוֹ, שְׁלֹא נִתְכַּוֵּן זֶה אֱלֹא לְשׁוּם אִישׁוֹת. הִזָּה מְסַרְב
בְּחֵבְרוֹ שְׁיֵאכֹל אֶצְלוֹ, אָמַר קוֹנֵם לְבֵיתָהּ שְׁאִינִי נִכְנָס, טַפַּת צוֹנֵן
שְׁאִינִי טוֹעֵם לָהּ, מִתֵּר לְכַנֵּס לְבֵיתוֹ וְלִשְׁתּוֹת מִמֶּנּוּ צוֹנֵן, שְׁלֹא נִתְכַּוֵּן
זֶה אֱלֹא לְשׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה: